

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2014/55/EU**2020/EØS/18/48****av 16. april 2014****om elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp^(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det finnes flere globale, nasjonale, regionale og private standarder for elektroniske fakturaer som for tiden brukes av medlemsstatene. Ingen av disse standardene har forrang, og de fleste av dem er ikke samvirkende.
- 2) Ettersom det mangler en felles standard, beslutter medlemsstatene å utvikle sine egne tekniske løsninger basert på egne nasjonale standarder når de fremmer bruken av eller gjør det obligatorisk å bruke elektroniske fakturaer i forbindelse med offentlig innkjøp. Det betyr at antallet forskjellige standarder som sameksisterer i medlemsstatene, er økende og forventes fortsatt å øke i framtiden.
- 3) De mange forskjellige standardene som ikke er samvirkende, fører til en overdreven kompleksitet, rettslig usikkerhet og ytterligere driftskostnader for markedsdeltakere som bruker elektroniske fakturaer i flere medlemsstater. Markedsdeltakere som ønsker å delta i innkjøpsvirksomhet på tvers av landegrensene, er ofte nødt til å følge en ny elektronisk faktureringsstandard hver gang de får adgang til et nytt marked. Ettersom de forskjellige rettslige og tekniske kravene til elektroniske fakturaer avskrekker markedsdeltakere fra å delta i innkjøpsvirksomhet på tvers av landegrensene, utgjør de hindringer til markedsadgang ved offentlig innkjøp på tvers av landegrensene og virker som handelshindringer. Dermed innskrenkes de grunnleggende frihetene, noe som har en direkte innvirkning på hvordan det indre marked fungerer.
- 4) Disse handelshindringer i Unionen vil sannsynligvis bli større i framtiden når det utvikles flere nasjonale og private standarder som ikke er samvirkende, og når bruken av elektroniske fakturaer ved offentlig innkjøp blir mer utbredt og gjøres obligatorisk i medlemsstatene.

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 133 av 6.5.2014, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 166/2015 av 11. juni 2015 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVI (Offentlige innkjøp), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 69 av 15.12.2016, s. 66.

⁽¹⁾ EUT C 79 av 6.3.2014, s. 67.

⁽²⁾ Uttalelse avgitt 28. november 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 11. mars 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. april 2014.

- 5) Hindringer for å drive handel på tvers av landegrensene som skyldes at flere lovfestede krav og tekniske standarder i forbindelse med elektronisk fakturering sameksisterer, og mangelen på samvirkingsevne, bør fjernes eller reduseres. For å nå dette målet bør det utvikles en felles europeisk standard for den semantiske datamodellen for kjerneelementene i en elektronisk faktura («europeisk standard for elektronisk fakturering»). Standarden bør fastsette og beskrive de kjerneelementene som en elektronisk faktura alltid må inneholde, og dermed gjøre det lettere å sende og motta elektroniske fakturaer mellom systemer som bygger på forskjellige tekniske standarder. Forutsatt at de nåværende standardene ikke er i strid med denne europeiske standarden, bør standarden ikke erstatte dem, og bruken av dem bør heller ikke begrenses, og det bør være mulig fortsatt å bruke dem parallelt med den europeiske standarden.
- 6) Ved å sikre en semantisk samvirkingsevne og forbedre rettssikkerheten vil dette direktiv fremme innføringen av elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp og dermed gjøre det mulig for medlemsstatene, offentlige oppdragsgivere, oppdragsgivere og markedsdeltakere å skape betydelige fordeler i form av besparelser, miljøvirkninger og en reduksjon av den administrative byrden.
- 7) Fordelene ved elektronisk fakturering blir størst når det å opprette, sende, overføre, motta og behandle en faktura kan helautomatiseres. Derfor bør bare maskinleselige fakturaer som mottakeren kan behandle automatisk og digitalt, anses for å være i samsvar med den europeiske standarden for elektronisk fakturering. En ren bildefil bør ikke kunne anses som en elektronisk faktura i henhold til dette direktiv.
- 8) Målet med samvirkingsevne er å sikre at opplysninger kan framlegges og behandles på en ensartet måte i forskjellige forretningssystemer, uansett hvilken teknologi, anvendelse eller plattform som benyttes. Full samvirkingsevne omfatter samvirkingsevne på tre forskjellige nivåer: for fakturaens innhold (semantikk), det anvendte formatet eller språket (syntaks) og overføringsmetoden. Semantisk samvirkingsevne innebærer at den elektroniske fakturaen inneholder en viss mengde nødvendig informasjon, og at den nøyaktige betydningen av utvekslet informasjon bevares og forstås på en utvetydig måte, uavhengig av hvordan den fysisk gjengis eller overføres. Syntaktisk samvirkingsevne betyr at dataelementene i en elektronisk faktura presenteres i et format som kan utveksles direkte mellom avsender og mottaker og behandles automatisk. Syntaktisk samvirkingsevne kan sikres på to måter, nemlig ved å bruke en felles syntaks eller ved hjelp av tilordning mellom forskjellige syntakser.
- 9) Det benyttes et stort antall syntakser. Syntaktisk samvirkingsevne sikres i stadig større omfang ved hjelp av tilordning. Denne metoden er effektiv dersom fakturaen inneholder alle de nødvendige dataelementene på semantisk nivå, og dersom disse er utvetydige. Ettersom dette ikke alltid er tilfellet, må samvirkingsevnen sikres på semantisk nivå. For ytterligere å forenkle bruken av elektronisk fakturering og for å redusere kostnadene bør ett av målene på lang sikt være å begrense antallet syntakser som brukes, helst ved å fokusere på dem som er mest brukt.
- 10) Standardiseringen av elektronisk fakturering utfyller også arbeidet med å innføre elektroniske innkjøp som gjenspeiles i de relevante bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/24/EU⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/25/EU⁽²⁾.
- 11) Det europeiske råd anførte i sine konklusjoner av 28. og 29. juni 2012 og 24. oktober 2013 at det bør gis prioritet til tiltak som sikter mot en ytterligere utvikling av elektronisk handel på tvers av landegrensene, og en modernisering av offentlig forvaltning, herunder ved å lette overgangen til elektronisk fakturering og en rask gjennomføring av dette.
- 12) Europaparlamentet pekte i sin resolusjon av 20. april 2012 på oppsplittingen av markedet på grunn av nasjonale regler for elektronisk fakturering, understreket de vesentlige fordelene med elektronisk fakturering og framhevet betydningen av rettssikkerhet, et tydelig teknisk miljø og åpne og samvirkende løsninger for elektronisk fakturering som bygger på

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/24/EU av 26. februar 2014 om offentlig innkjøp og om oppheving av direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 65).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/25/EU av 26. februar 2014 om innkjøp foretatt av enheter som driver virksomhet innenfor vann- og energiforsyning, transport og posttjenester, og om oppheving av direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 243).

felles lovfestede krav, forretningsprosesser og tekniske standarder. Av disse grunner oppfordret Europaparlamentet til å gjøre elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp obligatorisk innen 2016.

- 13) Det europeiske flerpartsforumet for elektronisk fakturering (e-fakturering) som ble opprettet ved kommisjonsbeslutning av 2. november 2010⁽¹⁾, vedtok enstemmig i oktober 2013 en anbefaling om å bruke en semantisk datamodell for å støtte samvirkingsevne ved elektronisk fakturering.
- 14) Dette direktiv bør få anvendelse på elektroniske fakturaer som mottas av offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere, og som er utstedt som følge av gjennomføringen av kontrakter som er underlagt europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/81/EF⁽²⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/23/EU⁽³⁾, direktiv 2014/24/EU eller direktiv 2014/25/EU. Det er bare elektroniske fakturaer utstedt av en markedsdeltaker som har fått tildelt den offentlige kontrakten eller konsesjonskontrakten (hovedleverandøren), som bør omfattes av dette direktiv. Når medlemsstater i henhold til artikkel 71 i direktiv 2014/24/EU og artikkel 88 i direktiv 2014/25/EU tillater direkte betaling til underleverandører, bør imidlertid de ordningene som skal fastsettes i innkjøpsdokumentene, inneholde bestemmelser om hvorvidt det skal brukes elektronisk fakturering ved betaling til underleverandører. Det bør gjøres klart at når en kontrakt tildeles en gruppe markedsdeltakere, gjelder dette direktiv for elektroniske fakturaer som både utstedes av gruppen og av de enkelte markedsdeltakerne.
- 15) Dette direktiv bør også få anvendelse på konsesjonskontrakter som innebærer betalinger som krever at den markedsdeltakeren som har fått tildelt konsesjonskontrakten, utsteder fakturaer. Begrepet «konsesjoner» er definert i artikkel 5 nr. 1 i direktiv 2014/23/EU. Formålet med konsesjonskontrakter er innkjøp av arbeider eller tjenester gjennom en konsesjon som består i retten til å utnytte arbeidene eller tjenestene, eller som består i denne retten sammen med en betaling.
- 16) Dette direktiv er underlagt artikkel 346 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte. Dette direktiv får ikke anvendelse på elektroniske fakturaer som er utstedt som følge av gjennomføringen av kontrakter (som er erklært hemmelige eller ledsages av særlige sikkerhetstiltak), og som er utelukket fra virkeområdet for direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU og direktiv 2014/25/EU i henhold til henholdsvis artikkel 10 nr. 6, artikkel 15 nr. 3 og artikkel 24 nr. 3. Det bør på samme vilkår fastsettes en særlig utelukkelse i dette direktiv for elektroniske fakturaer som er utstedt som følge av gjennomføringen av slike kontrakter (som er erklært hemmelige eller ledsages av særlige sikkerhetstiltak), og som omfattes av virkeområdet for direktiv 2009/81/EF.
- 17) Definisjonene i dette direktiv bør være i samsvar med annet EU-regelverk for offentlig innkjøp.
- 18) Kommisjonen bør anvende de relevante bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1025/2012⁽⁴⁾ for å anmode den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen om å utarbeide en europeisk standard for elektronisk fakturering. I henhold til de relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 1025/2012 omfattes Kommisjonens beslutning om en slik anmodning av undersøkelsesprosedyren nevnt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽⁵⁾.
- 19) Den europeiske standarden for elektronisk fakturering bør bygge på nåværende tekniske spesifikasjoner som er utviklet innenfor rammen av europeiske standardiseringsorganisasjoner, som for eksempel CEN (CWA 16356-MUG og CWA 16562-CEN BII), og bør ta hensyn til andre relevante tekniske spesifikasjoner som er utviklet innenfor rammen av internasjonale standardiseringsorganisasjoner, som for eksempel UN/CEFACT (CII v. 2.0) og ISO (finansiell meldingsutveksling basert på metodikken i ISO 20022). I forbindelse med gjennomføringen av anmodningen om

⁽¹⁾ Kommisjonsavgjørd av 2. november 2010 om oppnemning av eit europeisk fleirpartsforum for elektronisk fakturering (e-fakturering) (EUT C 326 av 3.12.2010, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/81/EF av 13. juli 2009 om samordning av framgangsmåtene ved oppdragsgiveres eller offentlige oppdragsgiveres tildeling av visse bygge- og anleggskontrakter, varekontrakter og tjenestekontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet og om endring av direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 av 20.8.2009, s. 76).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/23/EU av 26. februar 2014 om tildeling av konsesjonskontrakter (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1025/2012 av 25. oktober 2012 om europeisk standardisering og om endring av rådsdirektiv 89/686/EØF og 93/15/EØF samt europaparlaments- og rådsdirektiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om oppheving av rådsvedtak 87/95/EØF og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 av 14.11.2012, s. 12).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

standardisering bør den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen også ta hensyn til resultatene fra store forsøksprosjekter som gjennomføres innenfor rammen av det politiske programmet til støtte for rammeprogrammet for konkurransevne og nyskaping, samt andre relevante organers og organisasjoners tekniske spesifikasjoner om elektronisk fakturering som har en utbredt bruk i næringslivet. Den europeiske standarden for elektronisk fakturering bør også være kompatibel med nåværende standarder for betaling, slik at det blir mulig med automatisk behandling av betalinger.

- 20) Kommissjonen bør i sin anmodning til den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen kreve at den europeiske standarden for elektronisk fakturering skal være teknologisk nøytral for å unngå konkurransevridding, at den skal være forenlig med relevante internasjonale standarder for elektronisk fakturering for å unngå at den utgjør en teknisk hindring for markedsadgangen for leverandører fra tredjestater, og for å gjøre det lettere for europeiske leverandører å sende elektroniske fakturaer til kjøpere i tredjestater, samt at den skal overholde rådsdirektiv 2006/112/EF⁽¹⁾. Ettersom elektroniske fakturaer kan inneholde personopplysninger, bør Kommissjonen også kreve at den europeiske standarden for elektronisk fakturering tar hensyn til vernet av personopplysninger i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽²⁾ og prinsippene om innebygd vern av opplysninger, forholdsmessighet og dataminimering. Ut over disse minstekravene bør Kommissjonen i sin anmodning til den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen fastsette ytterlige krav til innholdet i den europeiske standarden for elektronisk fakturering og en frist for vedtakelsen av den.
- 21) For å sikre at små og mellomstore bedrifter også kan dra nytte av elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp bør den europeiske standarden for elektronisk fakturering gjøre det mulig å opprette brukervennlige systemer for elektronisk fakturering, det vil si systemer som er lette å forstå og lette å bruke. I denne sammenheng bør det også tas hensyn til det faktum at særlig små og mellomstore bedrifter samt mindre offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere har begrensede personalressurser og økonomiske midler.
- 22) Den europeiske standarden for elektronisk fakturering bør også kunnes brukes ved handelstransaksjoner mellom foretak. For å kunne gi private markedsdeltakere mulighet til å bruke den nye standarden i sine forretningsforhold, bør Kommissjonen derfor sikre at standarden ikke utvikles på en måte som gjør den egnet til bruk bare ved offentlig innkjøp.
- 23) For fakturaer som utstedes innen forskjellige bransjer, kan det være nødvendig å ta med opplysninger som er spesifikke for disse bransjene. Et begrenset antall felles standardelementer bør likevel finnes i alle fakturaer. Det er helt nødvendig at disse elementene er til stede for å kunne kontrollere om fakturaen på en riktig måte gjenspeiler den underliggende handelstransaksjonen, og for å sikre at fakturaen er rettsgyldig. En liste over de elementene som kreves for MVA-formål, finnes i direktiv 2006/112/EF. Den europeiske standarden for elektronisk fakturering bør være forenlig med disse elementene.
- 24) Den europeiske standarden for elektronisk fakturering bør definere semantiske dataelementer som særlig viser til utfyllende opplysninger om selger og kjøper, prosessidentifikatorer, fakturaegenskaper og -spesifikasjoner, leveringsopplysninger samt betalingsopplysninger og -vilkår. Kjerneelementene i en elektronisk faktura bør tas med i hver enkelt elektronisk faktura. Dette bør sikre en tydelig og ensartet anvendelse av elektronisk fakturering.
- 25) Avsenderen av en elektronisk faktura bør fortsatt ha muligheten til å garantere opprinnelsens ekthet og fakturainnholdets integritet ved hjelp av flere metoder, herunder ved hjelp av en elektronisk signatur, for å overholde direktiv 2006/112/EF, men et krav om elektronisk signatur bør ikke inngå som et av elementene i den europeiske standarden for elektronisk fakturering.
- 26) For å unngå urimelige kostnader og byrder for offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere bør den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen anmodes om å utarbeide en liste over et begrenset antall syntakser som er i samsvar med den europeiske standarden for elektronisk fakturering. Denne listen bør ikke utgjøre en del av den europeiske standarden for elektronisk fakturering. De oppførte syntaksene må allerede være i utstrakt bruk og med godt

(1) Rådsdirektiv 2006/112/EF av 28. november 2006 om det felles merverdiavgiftssystem (EUT L 347 av 11.12.2006, s. 1).

(2) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

resultat av markedsdeltakere og offentlige oppdragsgivere. For å gjøre gjennomføringen lettere og raskere for medlemsstatene bør den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen anmodes om å oppgi passende syntaktiske bindinger fra den europeiske standarden for elektronisk fakturering for alle de syntaksene som er oppført på listen. Syntaktiske bindinger er retningslinjer for hvordan standarden kan gjengis i de forskjellige syntaksene. Denne standardiseringspublikasjonen bør utfylle den europeiske standarden for elektronisk fakturering og listen over syntakser.

- 27) For å gjøre det lettere å bruke den europeiske standarden for elektronisk fakturering bør den europeiske standardiseringsorganisasjonen også anmodes om å utarbeide retningslinjer for samvirkingsevne ved overføring. Disse retningslinjene bør ikke utgjøre en del av den europeiske standarden for elektronisk fakturering eller være bindende for offentlige og andre oppdragsgivere.
- 28) Før innføringen av den europeiske standarden for elektronisk fakturering i medlemsstatene bør den praktiske anvendelsen av standarden prøves i tilstrekkelig grad. En slik vurdering bør finne sted når standarden utarbeides. Vurderingen bør trekke inn sluttbrukerne og særlig omhandle aspekter som gjelder anvendelighet og brukervennlighet, og bør også vise at standarden kan gjennomføres på en kostnadseffektiv og forholdsmessig måte.
- 29) Dersom den europeiske standarden for elektronisk fakturering og listen over syntakser som er i samsvar med standarden, og som er utarbeidet av den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen, oppfyller kravene i Kommisjonens anmodning til den europeiske standardiseringsorganisasjonen, og dersom standarden er blitt testet, bør henvisningene til den europeiske standarden for elektronisk fakturering og listen over syntakser offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*.
- 30) Bestemmelsene om utviklingen av standarden og de andre standardiseringspublikasjonene som er fastsatt i dette direktiv, er i samsvar med de relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 1025/2012. For å ta hensyn til dette direktivs særlige karakter er det imidlertid hensiktsmessig å fastsette at beslutninger om å offentliggjøre eller ikke offentliggjøre henvisningene til standarden og listen over syntakser, eller om å offentliggjøre dem med begrensninger, vedtas i henhold til undersøkelsesprosedyren. Dette bør likevel ikke berøre anvendelsen av de relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 1025/2012 om formelle innvendinger mot harmoniserte standarder.
- 31) Europeiske standardiseringsorganisasjoner reviderer og ajourfører standarder regelmessig for å ta hensyn til den teknologiske utviklingen. På bakgrunn av den raske utviklingen i IKT-sektoren bør Kommisjonen også kunne anmode om at den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen reviderer og ajourfører den europeiske standarden for elektronisk fakturering for å ta hensyn til denne utviklingen og sikre fortsatt samvirkingsevne.
- 32) For å møte den teknologiske utviklingen eller markedets krav bør Kommisjonen kunne vedta en gjennomføringsrettsakt for å revidere og ajourføre listen over syntakser. Ved mer sammensatte tilpasninger bør Kommisjonen kunne anmode om at den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen reviderer og ajourfører listen over syntakser.
- 33) Dersom Kommisjonen anser det for nødvendig for å sikre fullstendig og fortløpende samvirkingsevne, for å ta hensyn til den teknologiske utviklingen eller for å begrense antall syntakser, bør den kunne revidere en liste over syntakser som allerede er offentliggjort. I den forbindelse bør Kommisjonen ta hensyn til listen over syntakser som er fastsatt, revidert og ajourført av den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen.
- 34) Ved utløpet av de innarbeidingsfristene som er fastsatt i dette direktiv, bør offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere være forpliktet til å motta og behandle elektroniske fakturaer som er i samsvar med den europeiske standarden for elektronisk fakturering og med alle syntaksene på listen som Kommisjonen har offentliggjort i *Den europeiske unions tidende*. Offentlige og andre oppdragsgivere bør derfor ikke avvise elektroniske fakturaer som oppfyller ovennevnte vilkår, bare på grunn av manglende overholdelse av andre krav (f.eks. nasjonale eller bransjespesifikke krav, eller utfyllende tekniske krav av annen art) enn dem som er særlig omhandlet i dette direktiv. Andre tvingende avvisningsgrunner, som gjelder for eksempel kontraktsvilkår, bør likevel ikke berøres av denne forpliktelsen. Før offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere betaler fakturaen står de under alle omstendigheter fritt til å kontrollere om innholdet i den elektroniske fakturaen gjenspeiler den underliggende handelstransaksjonen på en riktig måte (f.eks. om fakturabeløpet er riktig), og om fakturaen er utstedt til rett mottaker. Forpliktelsen til ikke å avvise elektroniske fakturaer i samsvar med dette direktiv, berører ikke europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/7/EU⁽¹⁾.

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/7/EU av 16. februar 2011 om bekjempelse av forsinket betaling ved handelstransaksjoner (EUT L 48 av 23.2.2011, s. 1).

- 35) Dette direktiv bør bare forplikte mottakerne av en faktura, det vil si offentlige oppdragsgivere, oppdragsgivere og innkjøpssentraler, til å godta og behandle elektroniske fakturaer. Dette direktiv bør ikke berøre avsenderens rett til å velge mellom å sende sin faktura i samsvar med den europeiske standarden for elektronisk fakturering, i samsvar med nasjonale eller andre tekniske standarder eller i papirform. Dette direktiv bør likevel ikke forhindre medlemsstatene i å kreve at det bare sendes elektroniske fakturaer i forbindelse med offentlig innkjøp. Dersom avsenderen velger å oversende fakturaen i henhold til den europeiske standarden for elektronisk fakturering, bør mottakerens forpliktelse til å motta og behandle den bare gjelde dersom fakturaen er utarbeidet i en av de syntaksene som er tatt med på listen over syntakser offentliggjort av Kommisjonen i *Den europeiske unions tidende*. Dette bør ikke berøre avsenderens mulighet til å benytte seg av en tredjemanns tjenester for å omsette sin egen syntaks til en av syntaksene på listen.
- 36) EUs datatilsynsmann er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾ og har avgitt uttalelse 11. november 2013⁽²⁾. I sin uttalelse offentliggjorde han anbefalinger for å sikre et passende vern av opplysninger ved anvendelsen av dette direktiv. Det bør tas hensyn til disse anbefalingene når den europeiske standarden for elektronisk fakturering utarbeides, og når offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere behandler personopplysninger. Det skal særlig gjøres klart at nåværende lovgivning om vern av opplysninger også får anvendelse på elektronisk fakturering, og at offentliggjøring av personopplysninger til innsyns- og regnskapsformål må være i tråd med personvernet.
- 37) Ettersom direktiv 2006/112/EF inneholder regler for fakturering, herunder elektronisk fakturering, bør dets forbindelse med dette direktiv avklares. Dette direktiv har et annet formål og et annet virkeområde enn direktiv 2006/112/EF, og det berører derfor ikke bestemmelsene om bruk av elektroniske fakturer til MVA-formål i dette. Særlig regulerer artikkel 232 i direktiv 2006/112/EF forholdet mellom handelspartnere og har som formål å sikre at mottakeren ikke kan påtvinges avsenderens bruk av elektroniske fakturaer. Dette bør imidlertid ikke berøre medlemsstatenes rett til å pålegge offentlige og andre oppdragsgivere en forpliktelse til å motta elektroniske fakturaer på visse vilkår.
- 38) For å gi offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere mulighet til å utforme og treffe tekniske tiltak på en ordentlig måte etter at den europeiske standarden for elektronisk fakturering er opprettet og listen over syntakser er godkjent, noe som er nødvendig for å overholde dette direktiv, og ettersom det er nødvendig med en rask gjennomføring av elektronisk fakturering, bør en innarbeidingsfrist på 18 måneder etter offentliggjøringen av henvisningen til den europeiske standarden for elektronisk fakturering og listen over syntakser i *Den europeiske unions tidende*, anses for berettiget. Som unntak fra denne generelle innarbeidingsfristen og med henblikk på å gjøre det lettere å innføre elektronisk fakturering for visse offentlige oppdragsgivere, som for eksempel lokale og regionale offentlige oppdragsgivere og offentlige foretak, bør medlemsstatene kunne utsette anvendelsen av dette direktiv for ikke-statlige offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere i inntil 30 måneder etter offentliggjøringen av henvisningen til den europeiske standarden for elektronisk fakturering og listen over syntakser i *Den europeiske unions tidende*. Denne muligheten til å utsette anvendelsen av kravene i dette direktiv bør ikke gjelde for innkjøpssentraler.
- 39) For å gjøre det lettere for offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere å gjennomføre kravene i dette direktiv bør Kommisjonen sikre at medlemsstatene holdes fullt og løpende underrettet om framdriften i arbeidet med å utvikle standarden og de andre standardiseringspublikasjonene, som de relevante europeiske standardiseringsorganisasjonene skal gjennomføre. Dette bør gi medlemsstatene mulighet til å utføre det nødvendige forberedende arbeidet med henblikk på å avslutte gjennomføringen innen avtalte frister.
- 40) Ettersom offentlige og andre oppdragsgivere vil kunne godkjenne elektroniske fakturaer som oppfyller andre standarder enn den europeiske standarden for elektronisk fakturering samt fakturaer i papirform, med mindre noe annet er fastsatt i nasjonal rett, innføres det ikke ved dette direktiv ytterligere kostnader eller byrder overfor foretak, herunder svært små, små og mellomstore bedrifter i henhold til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF⁽³⁾. Kommisjonen og medlemsstatene bør dessuten gjøre sitt ytterste for å minimere kostnadene ved den europeiske standarden for elektronisk

(1) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

(2) EUT C 38 av 8.2.2014, s. 2.

(3) Kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).

fakturering for dens brukere, særlig for svært små, små og mellomstore bedrifter, slik at den lettere kan innføres i hele Den europeiske union.

- 41) Medlemsstatene bør i forbindelse med gjennomføringen av dette direktiv ta hensyn til behovene til små og mellomstore bedrifter, mindre offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere og gi nødvendig støtte til alle offentlige oppdragsgivere, oppdragsgivere og leverandører, slik at den europeiske standarden for elektronisk fakturering kan tas i bruk. Det bør dessuten tilbys opplæringstiltak, særlig for små og mellomstore bedrifter.
- 42) For å legge til rette for tekniske og prosedyremessige tilpasninger som alle berørte parter må gjøre ved offentlig innkjøp for å sikre en vellykket gjennomføring av dette direktiv, bør medlemsstatene om mulig stille støtte fra strukturfondene til rådighet for alle støtteberettigede offentlige oppdragsgivere, oppdragsgivere og små og mellomstore bedrifter.
- 43) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av dette direktiv, og for å utarbeide, begrense og revidere listen over syntakser, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne gjennomføringsmyndigheten bør utøves i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011. Undersøkellesprosedyren bør benyttes ved vedtakelsen av gjennomføringsrettsaktene som gjelder listen over syntakser, ettersom de tjener til å lette anvendelsen av den europeiske standarden for elektronisk fakturering og til å sikre samvirkningsevne og rask tilpasning til den teknologiske utviklingen. Undersøkellesprosedyren bør også benyttes ved vedtakelsen av gjennomføringsrettsakter når det gjelder innvendinger mot den europeiske standarden for elektronisk fakturering, ettersom slike rettsakter kan få følger for forpliktelsen til å motta og behandle elektroniske fakturaer.
- 44) Ettersom målet for denne forordning, som er å fjerne markeds- og handelshindringer som er en følge av forskjellige nasjonale regler og standarder, og å sikre samvirkningsevne, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Virkeområde

Dette direktiv får anvendelse på elektroniske fakturaer som utstedes som følge av gjennomføringen av kontrakter som omfattes av direktiv 2009/81/EF, direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU eller direktiv 2014/25/EU.

Dette direktiv får ikke anvendelse på elektroniske fakturaer utstedt som følge av gjennomføringen av kontrakter som omfattes av direktiv 2009/81/EF, dersom tildelingen og gjennomføringen av kontrakten er erklært hemmelig eller skal ledsages av særlige sikkerhetstiltak i samsvar med gjeldende lover og forskrifter i en medlemsstat, og forutsatt at medlemsstaten har fastslått at de aktuelle vesentlige interessene ikke kan sikres ved mindre inngripende tiltak.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med

- 1) «elektronisk faktura» en faktura som er utstedt, sendt og mottatt i et strukturert elektronisk format, som gjør det mulig å behandle den automatisk og elektronisk,
- 2) «kjerneelementer i en elektronisk faktura» et sett vesentlige opplysninger som en elektronisk faktura må inneholde for å sikre samvirkningsevne på tvers av landegrensene, herunder nødvendige opplysninger for å overholde lovgivningen,
- 3) «semantisk datamodell» et strukturert og logisk innbyrdes forbundet sett termer og deres betydning, som angir kjerneelementene i en elektronisk faktura,

- 4) «syntaks» et språk eller en dialekt som kan leses maskinelt, og som brukes til å gjengi dataelementene i en elektronisk faktura,
- 5) «syntaktiske bindinger» retningslinjer for hvordan en semantisk datamodell for en elektronisk faktura kan gjengis i de ulike syntaksene,
- 6) «offentlige oppdragsgivere» offentlige oppdragsgivere som definert i artikkel 1 nr. 17 i direktiv 2009/81/EF, artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2014/23/EU og artikkel 2 nr. 1 punkt 1) i direktiv 2014/24/EU,
- 7) «ikke-statlige offentlige oppdragsgivere» ikke-statlige offentlige oppdragsgivere som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 3 i direktiv 2014/24/EU,
- 8) «innkjøpsentral» en innkjøpsentral som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 16 i direktiv 2014/24/EU,
- 9) «oppdragsgivere» oppdragsgivere som definert i artikkel 1 nr. 17 i direktiv 2009/81/EF, artikkel 7 nr. 1 og 2 i direktiv 2014/23/EU og artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2014/25/EU,
- 10) «internasjonal standard» en internasjonal standard som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) nr. 1025/2012,
- 11) «europeisk standard» en europeisk standard som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 1025/2012.

Artikkel 3

Opprettelse av en europeisk standard

1. Kommisjonen skal anmode den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen om å utarbeide en europeisk standard for den semantiske datamodellen for kjerneelementene i en elektronisk faktura («europeisk standard for elektronisk fakturering»).

Kommisjonen skal kreve at den europeiske standarden for elektronisk fakturering oppfyller minst følgende vilkår:

- Den er teknologisk nøytral.
- Den er forenlig med relevante internasjonale standarder for elektronisk fakturering.
- Den tar hensyn til behovet for vern av personopplysninger i samsvar med direktiv 95/46/EF, til en metode for innebygd vern av opplysninger og til prinsippene om forholdsmessighet, dataminimering og formålsbegrensning.
- Den er i samsvar med relevante bestemmelser i direktiv 2006/112/EF.
- Den gjør det mulig å opprette praktiske, brukervennlige, fleksible og kostnadseffektive systemer for elektronisk fakturering.
- Den tar hensyn til særlige behov hos små og mellomstore bedrifter, ikke-statlige offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere.
- Den kan brukes ved handelstransaksjoner mellom foretak.

Kommisjonen skal anmode om at den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen utarbeider en liste over et begrenset antall syntakser som overholder den europeiske standarden for elektronisk fakturering, passende syntaktiske bindinger og retningslinjer for samvirkingsevne ved overføring, med henblikk på å gjøre det lettere å bruke en slik standard.

Anmodningene skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10 nr. 1–5 i forordning (EU) nr. 1025/2012.

Som ledd i den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonens arbeid med å utarbeide standarden, skal den praktiske anvendelsen av standarden for sluttbrukerne testes innen fristen i nr. 2. Kommisjonen skal ha det overordnede ansvaret for testene og sikre at det under testen tas særlig hensyn til overholdelsen av kriteriene for anvendelighet, brukervennlighet og mulige gjennomføringskostnader i samsvar med nr. 1 annet ledd. Kommisjonen skal framlegge en rapport om resultatet av testen for Europaparlamentet og Rådet.

2. Dersom den europeiske standarden for elektronisk fakturering som er utarbeidet i samsvar med anmodningen i nr. 1, oppfyller kravene i denne, og dersom testfasen i samsvar med nr. 1 femte ledd er gjennomført, skal Kommisjonen offentliggjøre henvisningen til denne standarden i *Den europeiske unions tidende*, sammen med listen over et begrenset antall syntakser utarbeidet i samsvar med anmodningen i nr. 1. Denne offentliggjøringen skal foretas senest 27. mai 2017.

Artikkel 4

Formelle innvendinger mot den europeiske standarden

1. Når en medlemsstat eller Europaparlamentet anser at den europeiske standarden for elektronisk fakturering og listen over syntakser ikke fullt ut overholder de kravene som er fastsatt i artikkel 3 nr. 1, skal medlemsstaten eller Europaparlamentet underrette Kommisjonen om dette med en nærmere forklaring, og Kommisjonen skal beslutte
 - a) å offentliggjøre eller ikke å offentliggjøre henvisningene til den gjeldende europeiske standarden for elektronisk fakturering og listen over syntakser i *Den europeiske unions tidende*, eller å offentliggjøre henvisningene med begrensninger,
 - b) å opprettholde, opprettholde med begrensninger eller trekke tilbake henvisningene til den gjeldende europeiske standarden for elektronisk fakturering og listen over syntakser i *Den europeiske unions tidende*.
2. Kommisjonen skal på sitt nettsted offentliggjøre opplysninger om den europeiske standarden for elektronisk fakturering og listen over syntakser som har vært gjenstand for en beslutning som angitt i nr. 1.
3. Kommisjonen skal underrette den berørte europeiske standardiseringsorganisasjonen om sin beslutning som omhandlet i nr. 1, og skal om nødvendig be om endring av den gjeldende europeiske standarden for elektronisk fakturering eller listen over syntakser.
4. Beslutningene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) i denne artikkel skal vedtas i henhold til undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 10 nr. 2.

Artikkel 5

Vedlikehold og videreutvikling av den europeiske standarden og listen over syntakser

1. For å ta hensyn til den teknologiske utviklingen og sikre fullstendig og fortløpende samvirkingsevne når det gjelder elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp, kan Kommisjonen
 - a) ajourføre eller revidere den europeiske standarden for elektronisk fakturering,
 - b) ajourføre og revidere listen over syntakser offentliggjort av Kommisjonen i *Den europeiske unions tidende*.
2. Dersom Kommisjonen beslutter å foreta handlingen som angitt i nr. 1 bokstav a), skal den framsette en anmodning til den relevante europeiske standardiseringsorganisasjonen. Denne anmodningen skal framsettes i henhold til framgangsmåten nevnt i artikkel 3 nr. 1, uten at fristene der får anvendelse.
3. Artikkel 4 får anvendelse på ajourføringer eller revidering som foretas i samsvar med nr. 1 bokstav a).
4. Dersom Kommisjonen beslutter å foreta handlingen som angitt i nr. 1 bokstav b), skal den gjøre det enten i henhold til undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 10 nr. 2, eller ved å framsette en anmodning til den relevante standardiseringsorganisasjonen. En slik anmodning skal framsettes i henhold til framgangsmåten nevnt i artikkel 3 nr. 1, uten at fristene der får anvendelse.

Artikkel 6

Kjerneelementer i en elektronisk faktura

Kjerneelementer i en elektronisk faktura skal blant annet være

- a) prosess- og fakturaidentifikatorer,
- b) faktureringsperiode,
- c) opplysninger om selger,
- d) opplysninger om kjøper,
- e) opplysninger om betalingsmottakeren,
- f) opplysninger om selgerens avgiftsrepresentant,

- g) kontrakthenvising,
- h) leveringsopplysninger,
- i) betalingsinstruksjer,
- j) opplysninger om rabatter eller tillegg,
- k) opplysninger om fakturapost,
- l) samlet fakturabeløp,
- m) MVA-spesifikasjon.

Artikkel 7

Mottak og behandling av elektroniske fakturaer

Medlemsstatene skal sikre at offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere mottar og behandler elektroniske fakturaer som er i samsvar med den europeiske standarden for elektronisk fakturering, hvis henvisning er offentliggjort i henhold til artikkel 3 nr. 2, og med en av syntaksene på listen offentliggjort i henhold til artikkel 3 nr. 2.

Artikkel 8

Vern av opplysninger

1. Dette direktiv berører ikke gjeldende unionsrett og nasjonal rett om vern av opplysninger.
2. Med forbehold for bestemmelser som strider mot unionsretten eller nasjonal rett, og uten at det berører unntak og begrensninger fastsatt i artikkel 13 i direktiv 95/46/EF, kan personopplysninger som er innhentet for elektronisk fakturering, bare brukes til dette formålet eller til formål som er forenlig med dette.
3. Uten at det berører unntak og begrensninger fastsatt i artikkel 13 i direktiv 95/46/EF, skal medlemsstatene sikre at offentliggjøringen, av hensyn til innsyn og regnskapsføring, av personopplysninger som er innsamlet ved elektronisk fakturering, stemmer overens med formålet for offentliggjøringen og med prinsippet om personvern.

Artikkel 9

Bruk av elektroniske fakturaer til MVA-formål

Dette direktiv berører ikke bestemmelsene i direktiv 2006/112/EF.

Artikkel 10

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 11

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 27. november 2018 vedta, kunngjøre og anvende de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene.
2. Som unntak fra nr. 1 skal medlemsstatene senest 18 måneder etter offentliggjøringen av henvisningen til den europeiske standarden for elektronisk fakturering i *Den europeiske unions tidende*, vedta, offentliggjøre og anvende de bestemmelsene som er nødvendige for å etterkomme forpliktelsen i artikkel 7 til å motta og behandle elektroniske fakturaer.

Medlemsstatene kan utsette anvendelsen nevnt i første ledd med hensyn til ikke-statlige offentlige oppdragsgivere og oppdragsgivere inntil 30 måneder etter offentliggjøringen i *Den europeiske unions tidende* av henvisningen til den europeiske standarden for elektronisk fakturering.

Ved offentliggjøring av henvisningen til den europeiske standarden for elektronisk fakturering skal Kommissjonen offentliggjøre i *Den europeiske unions tidende* den endelige ikrafttredelsesdatoen for tiltakene nevnt i første ledd.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 12

Revisjon

Kommissjonen skal revidere virkningene av dette direktiv på det indre marked og innføringen av elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp, og skal framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om dette innen tre år etter fristen for den lengste utsettelsen som er fastsatt for ikke-statlige offentlige oppdragsgivere i artikkel 11 nr. 2 annet ledd. Rapporten skal om nødvendig ledsages av en konsekvensanalyse av behovet for ytterligere tiltak.

Artikkel 13

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 14

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 16. april 2014.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

D. KOURKOULAS

Formann
